

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2515/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121430906
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121430906.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: L. E., N.. XX.XX.XXXX, A. Y. XX/X, XXX XX M. N. C., proti povinnému 1/: T. T., N.: XX.XX.XXXX, A. V. XXXX/XX, XXX XX M. N. C., povinnému 2/: Q. T., N.. XX.XX.XXXX, A. V. XXXX/XX, XXX XX M. N. C. o vymoženie 4963,89 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.07.2021, vedeného pod sp. zn. 32Ek/2515/2021, domáhal od povinných vymoženiu pohľadávky vo výške 4963,89 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 (ďalej len „exekučný titul“). V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný po zastavení starej exekúcie, keďže exekúcia vo veci hore uvedených účastníkov vedená súdnym exekútorom JUDr. Marianna Vargová, Exekútorský úrad Trebišov pod sp. zn. EX 31/09 a Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/197/2009 bola zastavená podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“).

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 02.09.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Igor Palša vydaním poverenia pod sp. zn. 32Ek/2515/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121430906.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 128EX 1054/21.

3. Povinný v 2. rade v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 24.09.2021.

4. Po predložení návrhu na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a vyjadrenia súdneho exekútora Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 25.01.2022 tak, že prvým výrokom rozhodnutia exekúciu v časti prevyšujúcej vymáhaný nárok titulom istiny vo výške 4963,89 Eur, titulom úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4963,89 Eur od 16.03.2007 do 27.10.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4465,99 Eur od 28.10.2008 do 28.11.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4134,06 Eur od 29.11.2008 do 24.03.2009, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4034,06 Eur od 25.03.2009 do zaplataenia, titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 298,75 Eur a trov exekúcie oprávneného vo výške 16,50 Eur, podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil a druhým výrokom rozhodnutia vo zvyšnej časti návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vedenej súdnym

exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21 zamietol.

5. Proti druhému výroku rozhodnutia podal povinný v 2. rade v zákonnej lehote sťažnosť. Povinný v 2. rade uplatnil viacero námietok. Za nesprávne považoval tvrdenie súdu o tom, že § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku sa pri opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie podľa ZoUNEK nepoužije. Naopak, mal za to, že ustanovenie § 9 ods. 1 ZoUNEK v poznámke pod čiarou č. 8 odkazuje na § 48 Exekučného poriadku. Preto za účelom opätovného začatia exekučného konania v zmysle § 9 ZoUNEK bolo potrebné podať štandardný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 Exekučného poriadku, ktorý sa mal posudzovať podľa relevantných ustanovení Exekučného poriadku, medzi inými tiež podľa § 53 Exekučného poriadku. Opačný názor, podľa ktorého by oprávnený mal mať možnosť novým návrhom vymáhať tiež opakujúce sa príslušenstvo takmer trinásť rokov po nadobudnutí tvrdenej vykonateľnosti exekučného titulu, by bol jednak v priamom rozpore s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku a tiež v rozpore s účelom samotného ZoUNEK. Uvedené predstavuje skutočnosť týkajúcu sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia nemala vôbec začať a teda inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. V súvislosti s námietkou nedoručenia exekučného titulu sa konajúci súd nekriticky stotožnil s názorom oprávneného a vôbec nevzal na zreteľ povinným 2/ uvádzané skutočnosti. Skutočnosť, že opatrovníkom v tom čase mohol byť (za splnenia zákonných podmienok) aj zamestnanec súdu povinný 2/ nespochybňoval, spochybňoval len proces šetrenia, ktorý ustanoveniu opatrovníka predchádzal, a ktorého nedostatočnosť a na to nadväzujúcu nezákonnosť ustanovenia opatrovníka dostatočným spôsobom preukázal. Judikatúra súdov hovoriaca o rozsahu potrebného šetrenia bydliska účastníka konania, na ktorú v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8 SŽa 27/2008; rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 MCdo 10/2005) pochádza z obdobia pred vydaním rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. V tejto súvislosti dostatočným prešetrením nie je len vyžiadanie si správy z ústrednej evidencie obyvateľov, resp. len vyžiadanie správy od mestskej polície, ale treba vychádzať aj zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania o pobyte účastníka, napríklad z oznámenia obecného úradu či výpovedí svedkov alebo rodičov neznámeho účastníka. Opätovne poukázal na čestné vyhlásenie jeho matky, p. P. T. z ktorého vyplýva, že túto nikto nekontaktoval za účelom zistenia adresy pobytu povinného. Jednou z podmienok formálnej vykonateľnosti rozsudku ako exekučného titulu je jeho riadne doručenie. Exekučný súd je oprávnený a ak to povinný namieta, tiež povinný preskúmať nadobudnutie formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a teda v tomto prípade preskúmať, či boli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka. Ak by súd aj dospel k názoru, že napriek skôr predloženým dôkazom hovoriacim o opaku ustanovenie opatrovníka bolo zákonné, je následne povinný skúmať, či rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 07.10.2008, sp. zn.: 3C/241/2007 bol po jeho vydaní zákonným spôsobom doručený. Napriek uvedenému konajúci súd nielenže žiadnym spôsobom nepreskúmal splnenie podmienok pre ustanovenie zamestnankyne súdu ako opatrovníčky v súdnom konaní, hoci predložil dôkazy, ktoré nesplnenie podmienok preukazujú, no s týmto argumentom sa v odôvodnení uznesenia žiadnym spôsobom nevyšporiadal. Konajúci súd zároveň žiadnym spôsobom ani nepreskúmal kedy a ako došlo k doručeniu exekučného titulu, hoci to bolo z jeho strany navrhnuté. Súd v odôvodnení súčasne neuviedol, z akého dôvodu tak neučinil. V nadväznosti na uvedené trval na tom, že z dôvodu, že mu exekučný titul doposiaľ nebol procesne účinným spôsobom doručený, nemohol ani nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť v dôsledku čoho nemôže byť spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku. Uvedená skutočnosť predstavuje dôvod, pre ktorý sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku mala byť zastavená. Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a že nie je v jeho kompetencii rozhodnutie posudzovať, opomína skutočnosť, že toto pravidlo neplatí absolútne. K výnimkám patrí posudzovanie exekučného titulu podľa § 53 ods. 3 písm. d), e), f) a h) Exekučného poriadku. V podanom návrhu relevantným spôsobom namieta, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, že existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ako aj to, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné preskúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy o pôžičke síce vystupoval ako fyzická osoba, avšak zo skutočnosti, že takéto služby poskytoval opakovane a za odplatu, ako aj na jeho podnikateľskú činnosť, ktorou je popri prevádzkovaní záložne tiež poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (pri ktorej podniká ako fyzická osoba - podnikateľ pod obchodným menom L. E. - R. D., J.: XXXXXXXX), je zrejme, že oprávnený vo vzťahu s povinnými vystupoval ako dodávateľ. Na preukázanie uvedenej skutočnosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn.: 10T/1/2018,

z ktorého vyplýva, že oprávnený si v nespočetných ďalších prípadoch od iných osôb uplatňoval svoje peňažné pohľadávky, pričom je dôvodné predpokladať, že tak vo viacerých prípadoch robil práve na podklade zmlúv o pôžičke. Skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov vystupoval pri plnení zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Z predloženej zmluvy o pôžičke, na podklade ktorej bol exekučný titul vydaný, je súčasne zrejmé, že táto obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré nemohli byť preskúmané v konaní pred súdom, a to predovšetkým zakotvenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku, ktorou úrok z omeškania vo výške 7% mesačne z dlžnej sumy bezpochyby je. Úrok z omeškania v takejto výške, ktorý v súčasnosti predstavuje gro vymáhanej pohľadávky nemožno vyhodnotiť inak ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a súčasne za nárok, ktorý sa prieči dobrým mravom. Súčasne dostatočným spôsobom preukázal dôvod, pre ktorý neprijateľné podmienky nemohol namietať, a ktorým bola jeho faktická nevedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, keď mu bol nezákonne ustanovený procesný opatrovník, hoc na to neboli splnené zákonné podmienky. Súd sa ani tejto námietke v odôvodnení žiadnym spôsobom nevenoval. V nadväznosti na uvedené trval na tom, že uvedená skutočnosť predstavuje s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. V nadväznosti na vyššie uvedenú nesprávnosť uznesenia a jeho nedostatočnú odôvodnenosť žiadal konajúci súd, aby v súlade s § 250 ods. 2 CSP výrok II. napadnutého uznesenia zrušil a vec v napadnutom rozsahu vrátil na prejednanie a rozhodnutie vyššiemu súdnemu úradníkovi alebo zmenil tak, že návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie a exekúciu zastaví.

6. O sťažnosti povinného v 2. rade voči výroku uznesenia o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol sudca dňa 03.02.2023 tak, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 25.01.2022 v časti výroku II. zrušil a vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie. Odôvodnil to tým, že v súvislosti s otázkou doručovania exekučného titulu vyšší súdny úradník len skonštatoval, že v čase konania boli obaja povinní zastúpení opatrovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, no nezaoberal sa ďalšou časťou námietky povinného 2/, t.j. akým spôsobom a kedy bol rozsudok doručený opatrovníkovi. Súdna prax zastáva jednoznačný názor, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný zisťovať či je podkladové rozhodnutie (exekučný titul) vykonateľné, a to aj v prípade, že je opatrené doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená. Vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti samo osebe nie je rozhodnutím, ale len administratívno-technickým úkonom zamestnanca súdu. Vykonateľnosť rozhodnutia nastáva priamo zo zákona, t.j. splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, nakoľko táto doložka nekonštituuje vykonateľnosť. Preto v takých prípadoch je exekučný súd oprávnený sám formálnu vykonateľnosť exekučného titulu posúdiť. Námietka povinného, že mu podkladové rozhodnutie (exekučný titul) nebolo doručené, sa týka skutočnosti rozhodujúcej pre nariadenie exekúcie a súd sa ňou musí zaoberať. Ak vyvstanú pochybnosti o tom, či sa exekučný titul stal vykonateľným, najmä či bol riadne doručený povinnému, je exekučný súd oprávnený urobiť potrebné zistenia predovšetkým preskúmaním pripojeného podkladového rozhodnutia, doložky o jeho vykonateľnosti, ako aj nazretím do spisu. Nejde pritom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti. Ak exekučný titul nebol účastníkovi doručený v základnom (vyhľadávacom) konaní, ide o dôvod pre zastavenie exekúcie, ktorá už bola začatá, a to postupom podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku. Ak by sa súd nezaoberal v rámci exekučného konania námietkou povinného o tom, že mu nebol exekučný titul riadne doručený, porušil by právo povinného na spravodlivý proces zakotvený v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. K tejto problematike existuje viacero súdnych rozhodnutí, napr. nález Ústavného súdu SR z 9. 12.2009, sp. zn. I. ÚS 203/09, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2012, sp. zn. 6M Cdo 3/2011. Preto pokiaľ sa vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal doručovaním rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3C/241/2007-31 zo dňa 07.10.2008, ustanovenej opatrovníčke, je potom jeho rozhodnutie vo vzťahu k posúdeniu formálnej vykonateľnosti exekučného titulu nedostatočne odôvodnené, čo ho robí nepreskúmateľným. Vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí nezaujal žiadne závery ani k tvrdeniam povinného 2/ (bod D. návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie) o tom, či oprávnený vo vzťahu k povinným pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako dodávateľ a povinní ako spotrebiteľia (a či v prípade spotrebiteľského charakteru zmluvy o pôžičke táto obsahovala neprijateľné podmienky). Za závery k tomuto tvrdeniu povinného 2/ nemožno považovať odôvodnenie bodu 19. napadnutého uznesenia, nakoľko vyšší súdny úradník v ňom reagoval len na argumentáciu povinného o poskytnutí

pôžičky iba jeho bratovi, poskytnutej čiastočne v podobe falošných kolkov. Absencia vysporiadania sa vyššieho súdneho úradníka v jeho uznesení s takými tvrdeniami povinného, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, je tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv účastníka konania), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia vyšší súdny úradník splní tým, že z jeho rozhodnutia bude zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t.j. v podstatné úvahy), ktorý ho viedol k záveru vysloveného vo výroku (enunciáte) rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa preto musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (v tomto prípade najmä posúdením riadnosti doručenia vykonávaného rozhodnutia, ku ktorému si musí zaobstarať potrebné podklady a s tým spojenou formálnou vykonateľnosťou vykonávaného rozhodnutia, vysporiadaním sa s relevanciou tvrdení povinného v štádiu exekučného konania o dostatočnosti šetrenia pobytu účastníka, ktorému bol ustanovený opatrovník v základnom konaní, ako i tvrdeniami o charaktere zmluvy o pôžičke zo dňa 19.01.2007). Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nakoľko napadnuté uznesenie tieto požiadavky nespĺňalo, sudca ho musel v sťažnosťou napadnutom rozsahu podľa § 250 ods. 2 CSP, zrušiť. Nakoľko výrok I. nebol sťažnosťou napadnutý, zostal rozhodnutím o sťažnosti nedotknutý. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia o sťažnosti opätovne rozhodne o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie v rozsahu, v ktorom bolo jeho rozhodnutie zrušené, pričom sa riadne vysporiada so všetkými relevantnými dôkazmi a tvrdeniami uvádzanými povinným 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie, vrátane riadneho posúdenia formálnej vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 v súvislosti s jeho doručovaním povinnému 2/ a námietkami povinného týkajúcimi sa charakteru zmluvy o pôžičke (ktorá má podľa povinného 2/ obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky).

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

12. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK, ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

16. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

17. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

18. Po zrušení výroku uznesenia o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie súd opätovne preskúmal návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení.

19. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že v roku 2007 si brat povinného v 2. rade, požičal od oprávneného sumu 150.000,- Sk. Písomnú zmluvu o pôžičke uzatvárali s bratom obaja, avšak samotná pôžička bola poskytnutá jedine jeho bratovi, a teda zmluvu o pôžičke, ako reálny kontrakt, oprávnený uzatvoril výlučne s bratom povinného v 2. rade. Predmetná suma bola bratovi poskytnutá tým spôsobom, že suma 50.000,- Sk mu bola vyplatená v hotovosti a suma 100.000,- Sk mu bola poskytnutá v kolkoch. Neskôr sa ukázalo, že poskytnuté kolkoly boli falošné, o čom matka povinného v 2. rade vypovedala na polícii. Ani matka a ani povinný v 2. rade s bratom následne neboli nikým kontaktovaní ohľadne ďalšieho riešenia vzniknutej situácie. Ako sa povinný v 2. rade neskôr dozvedel, oprávnený bol Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. júna 2020, sp. zn.: 10T/1/2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 17. februára 2021, sp. zn.: 4To/5/2020 právoplatne odsúdený za trestný čin falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známk, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, 2 písm. a), c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona. Jedným zo skutkov (skutok č. 99.), za ktoré bol oprávnený odsúdený bolo zaplatenie súdneho poplatku v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn.: 3C/241/2007 falošnými kolkami. Originálmi predmetných rozsudkov povinný v 2. rade nedisponuje, no tieto, hoc v anonymizovanej podobe, je možné dohľadať na označených webových adresách. Z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že predmetná exekúcia má byť vedená na podklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 7. októbra 2008, sp. zn.: 3C/241/2007, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 5. decembra 2008 a vykonateľnosť 23. decembra 2008 (ďalej len „Rozsudok“). Rozsudkom bol povinný v 2. rade spolu s bratom, zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 150.000,- Sk spolu so 7% mesačným úrokom z omeškania a s trovami konania vo výške 9.000,- Sk, a to práve z titulu vrátenia „poskytnutej“ pôžičky. O tom, že takýto rozsudok bol súdom vydaný a že na majetok povinného v 2. rade je na jeho podklade vedená nejaká exekúcia sa dozvedel až v roku 2019, kedy mu bolo od vtedajšej exekútorky, JUDr. Mariany Vargovej, so sídlom exekútorského úradu na adrese: Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov (exekúcia vedená pod sp. zn.: EX 31/09) upovedomený o tom, že na jeho auto bolo zriadené exekučné záložné právo. Na námietku povinného v 2. rade, že sa jedná o starú exekúciu, ktorá by mala byť v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“) zastavená mu bolo uvedené, že sa v spise nachádza potvrdenie o prijatí platby vo výške

15,- Eur, v nadväznosti na čo nie sú splnené podmienky pre zastavenie exekúcie podľa označeného zákona. Keď povinný v 2. rade pracovníkom súdnej exekútorke uviedol, že žiadnu takúto sumu ani exekútorovi ani oprávnenému neuhradil, bolo mu následne uvedené, že predmetné potvrdenie bolo skutočne vykonávané. Následne podal na Okresný súd Banská Bystrica a aj vtedajšej súdnej exekútorke návrh na zastavenie starej exekúcie, na čo mu bolo zo strany súdnej exekútorke doručené oznámenie o vydaní upovedomenia o zastavení starej exekúcie z 23. júla 2021, č. k.: EX 31/09-27 a následne tiež Oznámenie o ukončení exekúcie z dôvodu zastavenia starej exekúcie z 23. augusta 2021, č. k.: EX 31/09-28. Následne mu bolo dňa 9. septembra 2021 zo strany súdneho exekútora Mgr. Igora Paľšu doručené upovedomenie o začatí exekúcie a súčasne mu bol zablokovaný bankový účet. Z doručeného upovedomenia o začatí exekúcie povinnému v 2. rade nie je zrejmé, či sa jedná o opätovný návrh podľa § 9 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní alebo nie. Odhliadnuc od uvedeného sa však stále jedná o nový návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 Exekučného poriadku (na ktorý v odkaze č. 8 v § 9 ods. 1 odkazuje aj samotný zákon o ukončení niektorých exekučných konaní), ktorý sa má posudzovať podľa aktuálne platných a účinných právnych predpisov. Súčasná právna úprava teda oprávnenému neumožňuje vymáhať cestou exekúcie opakujúce sa príslušenstvo (ktorým úroky z omeškania bezpochyby sú) po uplynutí troch rokov odo dňa nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, bez predchádzajúceho splnenia zákonných podmienok, k splneniu ktorých však v tomto prípade nedošlo. Znenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku v spojení so skutočnosťou, že (oprávneným tvrdená) vykonateľnosť exekučného titulu nastala 23. decembra 2008 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v roku 2021 predstavuje dôvod pre čiastočné zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Uvedené v tejto súvislosti predstavuje skutočnosť týkajúcu sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Ako bolo uvedené, z dôvodu, že povinnému nie je zrejmé, či je exekučné konanie vedené na podklade opätovného návrhu na vykonanie exekúcie alebo nie, týmto z dôvodu právnej istoty vznáša námietku premlčania nároku vymáhaného na podklade exekučného titulu, keďže tento bol uplatnený po viac ako desiatich rokoch (pri príslušenstve po viac ako troch rokoch) odo dňa jeho (tvrdenej) vykonateľnosti. Uvedená skutočnosť rovnako predstavuje v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Ako vyššie uviedol, o existencii exekučného titulu sa dozvedel až v roku 2019, pričom tento nebol ani povinnému v 2. rade a ani jeho bratovi zo strany súdu nikdy doručený. Po tom, čo mu bolo umožnené nahliadnuť do súdneho spisu zistil, že súd im v konaní ustanovil opatrovníka, a to súdnu tajomníčku Okresného súdu Vranov nad Topľou. Dôvodom takéhoto postupu bol názor konajúceho súdu o tom, že pobyt povinného v 2. rade a pobyt jeho brata nebol známy. Súd teda postupoval podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého: „Pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať“. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku (prvý odsek na strane 2 Rozsudku), súd dospel k záveru o tom, že pobyt povinných nie je známy jedine, a to opakuje, jedine na podklade správy mestskej polície z 22. augusta 2007, v ktorej sa uvádza, že sa na mieste trvalého bydliska nezdržiavajú a že povinní sú pracovne odcestovaní v Anglicku. V skutočnosti sa v predmetnej správe uvádzalo, že sa pracovne nachádzajú v Írsku, pričom túto informáciu mala mestská polícia získať od matky povinných. V tejto súvislosti je pravdou, že povinní sa v čase súdneho konania obaja nachádzali v Severnom Írsku, avšak nie je pravdou, že by ich matku ktokoľvek kontaktoval za účelom zistenia adresy ich pobytu. Súčasnne nie je pravdou, že ich adresa bola neznáma, keďže ich matka touto disponovala, pričom v prípade, ak by ju ktokoľvek zo súdu kontaktoval, túto by súdu bezodkladne oznámila. V cudzine si riadne preberali zásielky, pričom spolu s bratom obaja súčasne mali zabezpečené prijímanie zásielok aj na adrese ich trvalého bydliska, a to prostredníctvom ich matky, ktorá sa na uvedenej adrese nachádzala a ktorá bola splnomocnená na prijímanie zásielok. Judikatúra Najvyššieho súdu je ohľadom možnosti skonštatovať neznámy pobyt účastníka pomerne prísna, pričom stabilná judikatúra hovorí, že okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či je pobyt účastníka skutočne neznámy. Každý má totiž právo, aby jeho vec bola prejednaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd). Vydaníu rozhodnutia o ustanovení opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nie je namieste iné opatrenie (pozn.: napr. prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. a) OSP). Súčasnne platí, že dostatočným prešetrením nie je len vyžiadanie si správy z ústrednej

evidencie obyvateľov, resp. len vyžiadanie správny od mestskej polície, ale treba vychádzať aj zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania o pobyte účastníka, napríklad z oznámenia obecného úradu či výpovedí svedkov alebo rodičov neznámeho účastníka. V tejto súvislosti opakuje, že ich matka bola jednak splnomocnená na preberanie zásielok a súčasne mala vedomosť o adrese aktuálneho pobytu oboch povinných, preto v prípade, ak by ju súd akýmkoľvek spôsobom kontaktoval, nemala by dôvod tieto informácie neposkytnúť. Okresný súd Vranov nad Topľou preto pri ustanovení opatrovníka zásadne pochybil, keď skutočne neskúmal pobyt povinných, nevypočul k tejto otázke matku povinných ani žiadneho iného svedka, no uspokojil sa jedine so správou mestskej polície, ktorej pravdivosť je však, s poukazom na predložené čestné vyhlásenie, pochybná. V tejto súvislosti je sporný tiež výber osoby opatrovníka. Súd v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou nebol pri výbere osoby opatrovníka bližšie limitovaný. Vzhľadom však na účel tohto inštitútu, ktorým nebolo uľahčenie činnosti súdu v tom, kde má odosielať súdne písomnosti no ochrana záujmov účastníka, ktorý sa nemôže konania zúčastniť očividne nebolo vhodné ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu (namiesto napríklad matky povinných), ktorá očividne nemala záujem na bránení práv povinných, keďže sa k uplatnenému nároku žiadnym spôsobom nevyjadrila, a to ani napriek existencii úrokov, ktorých výška (7% mesačne) bola zjavne (prinajmenšom) v rozpore s dobrými mravmi. Pri ustanovení opatrovníka je treba prihliadať na to, aby nedošlo ku kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Nemožno totiž očakávať, že podriadený pracovník, zamestnanec súdu ako opatrovník účastníka konania vo veci riešenej tým istým orgánom bude napádať jeho postup a rozhodnutia. Je teda zásadne nevhodné, ak je za opatrovníka ustanovená osoba podriadená orgánu verejnej moci, ktorý vedie konania, a to práve s ohľadom na pravdepodobný konflikt medzi záujmom zamestnávateľa opatrovníka na čo najrýchlejšom skončení veci, a záujmom účastníka, ktorého má zamestnanec zastupovať, na plnom zachovaní jeho práv a oprávnených záujmov. V tejto súvislosti dávam do pozornosti tiež Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. ÚS 450/2009, zo dňa 29.04.2009, v zmysle ktorého: „Ustanovenie opatrovníka nemôže byť len formálnym úkonom, ktorý by mal len urýchliť súdne konania prakticky samotným zriadením doručovacieho miesta. Aj neprítomnému účastníkovi konania musí byť zabezpečená ochrana jeho záujmov a základných práv. Funkcia opatrovníka bola vytvorená práve preto, aby hájila záujmy neprítomného, čo predstavuje okrem iného štúdium spisu, podávanie vyjadrení, a vedenie celého sporu za neprítomného tak, ako by takúto povinnosť bol nútený plniť zmluvný zástupca. (Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. Ús 450/2009, zo dňa 29.04.2009). Možnosť ustanovenia zamestnanca súdu, ako procesného opatrovníka bola práve z uvedeného dôvodu značne obmedzená novelou OSP, ktorá nadobudla účinnosť 15. októbra 2008. Z vyššie uvedeného je zrejme, že Okresný súd Vranov nad Topľou nepostupoval pri ustanovení procesného opatrovníka zákonným spôsobom, v dôsledku čoho nemožno považovať doručenie písomností v súdnom konaní (medzi inými tiež Rozsudku) opatrovníkovi za právne účinné. Z obsahu súdneho spisu povinnému v 2. rade rovnako nie je zrejme, akým spôsobom a kedy mal byť Rozsudok doručený opatrovníkovi, čo rovnako (v prípade, ak sa súd nestotožní s mojou argumentáciou ohľadne právne neúčinného doručenia rozsudku) navrhuje preskúmať. Súčasne platí, že exekučný súd je otázkou skutočného nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu oprávnený skúmať. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku: „Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.“ Z dotknutých ustanovení Exekučného poriadku je evidentné, že predpokladom výkonu exekúcie je spôsobilý exekučný titul, pod ktorým je potrebné rozumieť predovšetkým také rozhodnutie, ktoré disponuje vlastnosťou vykonateľnosti, to znamená potencionalnou možnosťou vymôcť judikovanú povinnosť i proti vôli povinnej osoby. Vykonateľnosť rozhodnutia sa rozlišuje na formálnu a materiálnu. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní resp. nepodaní riadneho opravného prostriedku. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 42 Exekučného poriadku je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Exekučný súd je však oprávnený skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené, pričom potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia nie je pre exekučný súd záväzné. Exekučný súd teda musí na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhodnotiť, či predpoklady formálnej vykonateľnosti nastali. V tejto súvislosti dáva do pozornosti tiež Uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo 7. októbra 2020, sp. zn.: 1VCdo/6/2019, v ktorom Najvyšší súd, mimo iné, uviedol: „25. Veľký senát sa stotožňuje s názorom senátu, ktorý mu vec postúpil a ustálil, že súd rozhodujúci vo veci, pre rozhodnutie v ktorej má význam otázka právoplatného skončenia iného konania, má oprávnenie posúdiť správnosť doložky osvedčujúcej takúto skutočnosť. Pri takomto posudzovaní nie je obmedzený žiadnou lehotou, nakoľko stále platí, že jedinou cestou k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutia je jeho doručenie zákonom ustanoveným spôsobom. Ide tu pritom o zákonnú podmienku, ktorej splnenie nemožno ničím nahradiť a práve preto musí byť vylúčené (ak ide o celkom výnimočný prípad právnej nedoručiteľnosti pre zánik osoby účastníka

bez právneho zástupcu), aby právoplatnosť nastala aj bez jeho splnenia.“ Z uvedeného je preto zrejmé, že z dôvodu, že povinnému v 2. rade predmetný Rozsudok doposiaľ nebol procesne účinným spôsobom doručený, nemohol doposiaľ ani nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho nemohol byť spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku. Uvedená skutočnosť predstavuje dôvod, pre ktorý sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Ako povinný v 2. rade uviedol vyššie, týmto súčasne namieta výšku vymáhanej pohľadávky z dôvodu, že táto bola bratovi poskytnutá čiastočne (vo výške 100,000,- Sk) vo forme falošných kolkových známok. Uvedenú skutočnosť, popri rozsudkoch, ktorými bol oprávnený právoplatne odsúdený za falšovanie kolkových známok, a to okrem iného tiež pri platení súdneho poplatku v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn.: 3C/241/2007, vzhľadom na dĺžku času, dokáže preukázať jedine čestným vyhlásením svedka, matky povinného, ktorá bola o tejto skutočnosti vypovedať na polícii. Súčasne dáva konajúcemu súdu opätovne na vedomie, že predmetné finančné prostriedky a falošné kolky boli poskytnuté bratovi povinného v 2. rade, nie jemu. Po tom, čo mu bolo umožnené nahliadnúť do súdneho spisu zistil, že v tomto sa nachádza výdavkový doklad, ktorým oprávnený preukazuje skutočné poskytnutie pôžičky, na tomto sa nachádza aj (údajný) podpis povinného v 2. rade, ktorý však v skutočnosti jeho podpisom nie je. Na preukázanie tejto skutočnosti konajúcemu súdu navrhuje vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru písomoznalectva, za účelom zistenia pravosti jeho podpisu na výdavkovom doklade vystavenom oprávneným. Vzhľadom na to, že pôžička predstavuje reálny kontrakt a pre uzatvorenie zmluvy je potrebné jej skutočné poskytnutie, je evidentné, že v tomto prípade došlo jedine k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke v rozsahu istiny vo výške 50.000,- Sk a aj to jedine medzi oprávneným a bratom ako povinným v 1. rade. Poskytnutie falošných kolkových známok nemôže byť považované za poskytnutie pôžičky v súlade s § 657 Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť rovnako predstavuje dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy o pôžičke síce vystupoval ako fyzická osoba, avšak zo skutočnosti, že takéto „služby“ poskytoval opakovane a za odplatu, ako aj na jeho „hlavnú“ podnikateľskú činnosť, ktorou je prevádzkovanie záložne (pri ktorej podniká ako fyzická osoba podnikateľ pod obchodným menom L. E. - R. D., J.Y.: XXXXXXXX), je zrejmé, že oprávnený vo vzťahu s povinnými vystupoval ako dodávateľ. Už len zo samotného označenia rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn.: 10T/1/2018 je zrejmé, že oprávnený si v nespočetných ďalších prípadoch od iných osôb uplatňoval svoje peňažné pohľadávky, pričom je dôvodné predpokladať, že tak vo viacerých prípadoch robil práve na podklade zmlúv o pôžičke. Skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov vystupoval pri plnení zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Z predloženej zmluvy o pôžičke je súčasne zrejmé, že táto obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré nemohli byť preskúmané v konaní pred súdom, a to predovšetkým zakotvenie neprímerane vysokej sumy ako sankcie spojené s nesplnením záväzku, ktorou úrok z omeškania vo výške 7% mesačne z dlžnej sumy bezpochyby je. Úrok z omeškania v takejto výške, ktorý v súčasnosti predstavuje gro vymáhanej pohľadávky nemožno vyhodnotiť inak, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a súčasne za nárok, ktorý sa prieči dobrým mravom. V nadväznosti na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku predstavuje táto skutočnosť dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Konajúcemu súdu súčasne dáva na vedomie, že po vzniku exekučného titulu boli zo strany povinného v 2. rade oprávnenému uhradené sumy: 15.000,- Sk dňa 27. októbra 2008, 10.000,- Sk dňa 28. novembra 2008 a 100,- € dňa 24. marca 2009. Vzhľadom na to, že sa v tej dobe nachádzal v zahraničí, uvedené platby v prospech brata uhradil na účet matky, ktorá ich následne v hotovosti vyplatila oprávnenému. Oprávnený jej na to predložil pokladničné bloky, ktoré týmto prikladá v prílohe. Oprávnený pri tom využil nezalosť matky a do účtovného dokladu účelovo uviedol identifikačné údaje súdneho sporu a účel platby: príslušenstvo z pôžičky, ktoré však nezodpovedali skutočnej vôli matky povinného, ktorá týmito platbami uhrádzala istinu pôžičky, keďže táto nevedela ani o tom, že by brat bol povinný uhrádzať akékoľvek príslušenstvo a ani o tom, že by malo prebiehať akékoľvek súdne konanie. Uvedené čiastočné úhrady teda predstavujú okolnosť, ktorá spôsobila čiastočný zánik vymáhaného nároku, a teda dôvod na zastavenie exekúcie súdom v súlade s § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. V nadväznosti na vyššie uvedené je toho názoru, že v danom prípade existujú dôvody pre zastavenie exekúcie, keďže: Exekučný titul doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť z dôvodu právne neúčinného doručovania Rozsudku; Odhládnuť od uvedeného, návrhom na vykonanie exekúcie sa uplatňuje nárok na zaplatenie opakovaného príslušenstva pohľadávky a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po troch rokoch od (oprávneným tvrdeného) nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu,

čo je v súlade s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku neprípustné; (Eventuálne) Nárok vymáhaný na podklade exekučného titulu je premlčaný; Pôžička bola poskytnutá výlučne povinnému v 1. rade a aj to iba jeho časť - časť uplatňovanej pohľadávky bola povinnému v 1. rade poskytnutá vo forme falošných kolkových známkov; Pôžička je reálny kontrakt, pri ktorom je rozhodujúce skutočné poskytnutie peňazí, čo v prípade poskytnutia falošných kolkov, pochopiteľne, nie je splnené; Uplatňovaný nárok, konkrétne jeho príslušenstvo je v rozpore s dobrými mravmi a súčasne predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku; Časť uplatňovanej pohľadávky bola po vydaní exekučného titulu oprávnenému uhradená. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby vo veci konajúci exekučný súd tomuto návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel a aby exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Igorom Paľšom, pod sp. zn. 128EX 1054/21 zastavil.

20. Súd opätovne preskúmal návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie a zabezpečil si podklady potrebné pre rozhodnutie a to spis Okresného súdu Vranov nad Topľou, vedený pod sp. zn. 3C/241/2007. Súd opätovne po preskúmaní návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným v 2. rade nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný v 2. rade sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného v 2. rade voči oprávnenému. Súd poukazuje na to, že predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu (exekučného titulu). Súd mal za to, že povinným uvádzané skutočnosti sa týkajú pôvodného konania. Argumentácia povinného v 2. rade o skutočnostiach, že pôžička bola poskytnutá iba jeho bratovi, alebo že oprávnený mal poskytnúť povinným časť pôžičky v podobe falošných kolkových známkov sa týka predmetu sporu, ktorý bol prejednaný a rozhodnutý Okresným súdom Vranov nad Topľou a tieto skutočnosti mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu, o ktorom bol povinný riadne poučený a teda v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. Bolo teda v plnej kompetencii povinného zvážiť, či svoje právo na podanie opravného prostriedku využije alebo nie. Pre úplnosť súd dodáva, že si zabezpečil Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, vydaný pod sp. zn. 10T/1/2018, z obsahu ktorého zistil, že oprávnený bol skutočne právoplatne odsúdený za pokračujúci prečin falšovanie, pozmeňovanie a nedovolená výroba kolkových známkov, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, písm. a, b), ods. 3, písm. b, c) Trestného zákona, spáchaných sčasti samostatne a sčasti vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a spáchaných sčasti ako dokonaný trestný čin a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, avšak daného trestného činu sa dopustil tým, že vo viacerých prípadoch používal falšované kolkovky na úhradu súdnych poplatkov za ním podané návrhy a žaloby na všeobecných súdoch SR, avšak uvedený rozsudok nijakým spôsobom nepotvrďuje domnienku povinného a daná skutočnosť nie je žiadnym relevantným spôsobom dokázaná, že vo forme falošných kolkových známkov bola poskytnutá aj pôžička povinným.

21. Súd ďalej k námietke premlčania vznesenej povinným v 2. rade uvádza, že vydaním exekučného titulu začala plynúť premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 OZ, ktorá je desaťročná, počítaná odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. V posudzovanej veci Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 nadobudol vykonateľnosť dňa 23.12.2008 a teda premlčacia doba v čase začatia starej exekúcie neuplynula, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Vranov nad Topľou na základe tohto rozhodnutia bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 11.03.2009. Prijatím zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní zákonodarca zasiahol do prebiehajúcich (starých) exekučných konaní (t.j. exekučných konaní začatých podľa Exekučného poriadku účinného pred 01.04.2017) tým spôsobom, že tzv. staré exekúcie po uplynutí rozhodnej doby ex lege zastavil. V ustanovení § 9 však upravil možnosť podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie a zároveň osobitne upravil uplynutie premlčacích dôb vymáhaných pohľadávok v § 9 ods. 2 (pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremičí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby). I keď bola stará exekúcia v zmysle ZoUNEK zastavená, v dôsledku podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným tunajšiemu súdu dňa 27.07.2021, nemohla premlčacia doba uplynúť, pretože jej uplynutiu bráni ustanovenie § 9 ods. 2 ZoUNEK. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný do 1 roka od ukončenia exekučného konania zastaveného podľa ZoUNEK totiž vyvoláva účinky spojené s riadnym priebehom exekučného konania v uvedenom čase, teda samotný ZoUNEK poskytuje oprávnenému

výhodu v tom, že mu umožňuje opätovným podaním návrhu na výkon rozhodnutia odvrátiť námietku premlčania. Podľa Oznámenia o ukončení exekučného konania bolo exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Marianna Vargová, Exekútorový úrad Trebišov pod sp. zn. EX 31/09 a Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/197/2009 ukončené dňa 23.08.2021. Preto vzhľadom na podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v rámci lehoty ustanovenej § 9 ods. 2 ZoUNEK, nemožno vymáhaný nárok považovať za premlčaný.

22. Exekučné konanie je vedené na základe opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ZoUNEK. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na zaplatenie opakujúceho sa príslušenstva pohľadávky a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, čo je v zmysle § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku neprípustné. Toto tvrdenie je pre posudzovanie začatej exekúcie bezpredmetné a to z toho dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZoUNEK sa na postup podľa tohto zákona ustanovenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku nepoužije. Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov teda v ustanovení § 10 ods. 1 výslovne upravuje vylúčenie postupu podľa § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku v rámci skúmania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie, podaný v zmysle ust. § 9 ZoUNEK. Oprávnený k opätovnému návrhu na vykonanie exekúcie taktiež priložil všetky prílohy ustanovené zákonom a preto niet pochyb o tom, že sa v danom prípade jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ZoUNEK. Preto je polemika povinného v 2. rade o podaní nového návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným v zmysle ust. § 48 Exekučného poriadku a povinnosti súdu preskúmať tento návrh v zmysle aktuálne platných a účinných právnych predpisov (teda podľa jeho názoru aj v intenciách ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku) irelevantná.

23. Súd opätovne poznamenáva, že neobstojí ani tvrdenie povinného v 2. rade, že mu exekučný titul nebol doručený, nakoľko obaja žalovaní (v tomto konaní povinní) boli v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zastúpení opatrovníčkou - pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou a to z dôvodu, že v čase konania sa obaja povinní zdržiavali na neznámom mieste. Súd teda postupoval v zmysle zákona platného a účinného v čase vydania exekučného titulu a nie je ani prekážkou, že opatrovníkom bol ustanovený pracovník toho istého súdu, ktorý prejednával vec. Obmedzenie v otázke ustanovenia opatrovníka účastníkom konania, spočívajúce v tom, že súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec, bolo prijaté až novelou č. 384/2008 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 15.10.2008 a teda až po vydaní exekučného titulu. K namietanému postupu súdu pri zisťovaní pobytu povinného súd nahliadol do spisu vedeného Okresným súdom Vranov nad Topľou (ďalej len „OS VT“) pod sp. zn. 3C/241/2007, z ktorého zistil, že po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu voči povinným (tam žalovaným) OS VT vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 7Ro/128/2007 zo dňa 20.06.2017. Predmetný platobný rozkaz bol obom žalovaným doručovaný na adresu V. XXXX/XX, XXX XX M. N. C., pričom zásielky sa vrátili súdu ako nedoručené dňa 19.07.2007 s poznámkou „zásielku neprevzal v odbernej lehote“. Vzhľadom na to, súd požiadal o poskytnutie súčinnosti pri doručovaní platobného rozkazu Mestskú políciu Vranov nad Topľou, ktorá podaniami zo dňa 22.08.2007 oznámila OS VT, že Q. T., T.Č.. XXXXXX/XXXX nebol na adrese zastihnutý, pričom podľa vyjadrenia matky odporcu sa zdržiava pracovne v Írsku a takisto T. T., T.Č.. XXXXXX/XXXX nebol na adrese zastihnutý, pričom podľa vyjadrenia matky odporcu sa zdržiava pracovne v Anglicku. Nakoľko sa povinným nepodarilo doručiť platobný rozkaz sp. zn. 7Ro/128/2007 zo dňa 20.06.2017 tento bol uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou, vydaným pod sp. zn. 7Ro/128/2007 zo dňa 24.08.2007 zrušený. Súd ďalej pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/241/2007. Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 11.07.2008 požiadal Register obyvateľov SR o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní pobytu žalovaných. Z odpovede z Registra obyvateľov súd zistil, že povinný mali obaja evidovaný trvalý pobyt na adrese V. XXXX/XX, M. N. C., pričom v registri je evidovaný dátum začiatku platnosti ku dňu 11.01.1992, bez jeho ukončenia. Vo všeobecnosti možno povedať, že súdy podľa ust. § 48 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.09.2013 doručovali písomnosti fyzickej osobe na adresu trvalého alebo prechodného pobytu evidovanú v registri obyvateľov a právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri. Doručovanie ako procesný úkon na strane súdu má mimoriadny význam a to najmä vzhľadom na dôsledky, ktoré sú s ním spojené. V prípade doručovania meritorneho rozhodnutia, ktorým sa účastníkovi konania ukladá určitá povinnosť, je význam o to väčší, nakoľko s okamihom jeho doručenia sa spravidla spája začiatok plynutia lehôt na

podanie opravného prostriedku. Keďže povinným nebolo možné doručovať na adresu trvalého pobytu evidovaného v registri obyvateľov a iná adresa ich pobytu nebola známa, možno usúdiť, že povinní si svoju evidenčnú povinnosť riadne nesplnili. Keďže podľa názoru súdu každá osoba nesie zodpovednosť za správnosť údajov zapísaných vo verejných registroch (v registri obyvateľov SR, živnostenskom registri, obchodnom registri, či inom verejnom registri), nemožno preto súhlasiť s tvrdením povinného v 2. rade, že doručovanie exekučného titulu nebolo vykonané zákonným spôsobom. Vzhľadom na uvedené v konaní súd žalovaným Uznesením zo dňa 11.07.2008 ustanovil opatrovníka - súdnu tajomníčku OS VT, a to z dôvodu, že ich pobyt nie je známy, v mieste trvalého pobytu sa nezdržiavajú, zdržujú sa na neznámom mieste a adresa ich pobytu nie je súdu známa. Súd preto po vydaní exekučného titulu tento doručoval ako žalovaným tak aj ustanovenému opatrovníkovi. Predmetný exekučný titul bol obom žalovaným doručovaný na adresu V. XXXX/., XXX XX M. N. C., pričom zásielky sa vrátili súdu ako nedoručené dňa 10.12.2008 s poznámkou „zásielku neprevzal v odbernej lehote“. Z doručení založenej v spise 3C/241/2007 mal exekučný súd za preukázané, že exekučný titul bol opatrovníčke povinných doručený dňa 06.11.2008, čo táto potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Vzhľadom na uvedené preto nemôžu obstáť námietky povinného v 2. rade, že exekučný titul nemal nikdy nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a že jemu ani jeho bratovi nebol nikdy doručený, keďže exekučný súd mal nad akúkoľvek pochybnosť za preukázané, že exekučný titul bol povinným doručený a to ich opatrovníčke, ktorá im bola ustanovená za účelom doručenia exekučného titulu z dôvodu, že pobyt oboch povinných v tom čase prebiehajúcim konaní nebol súdu známy. Pre úplnosť súd dodáva, že aj zo samotného návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vyplýva, že matka povinných mala byť splnomocnená na preberanie zásielok adresovaných povinným, a teda povinní sa o existencii exekučného titulu mohli dozvedieť, avšak úradné zásielky za povinných nepreberala. Keďže rozhodnutie bolo riadne a zákonným spôsobom doručené opatrovníkovi v dôsledku čoho nadobudlo voči povinným právoplatnosť dňa 05.12.2008 a vykonateľnosť dňa 23.12.2008 a vzhľadom na skutočnosť, že povinní si povinnosť im uloženú dobrovoľne v lehote na plnenie tzv. paričnej lehote nesplnili, oprávnený mal právo podať za účelom núteného vymoženia svojej pohľadávky návrh na vykonanie exekúcie, pričom toto právo aj využil.

24. Súd sa ďalej musel opätovne vysporiadať s tvrdeniami povinného v 2. rade, keď v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy o pôžičke síce vystupoval ako fyzická osoba, avšak zo skutočnosti, že takéto „služby“ poskytoval opakovane a za odplatu, ako aj na jeho „hlavnú“ podnikateľskú činnosť, ktorou je prevádzkovanie záložne (pri ktorej podniká ako fyzická osoba podnikateľ pod obchodným menom L.L. E. - R. D., J.: XXXXXXXXX), je zrejmé, že oprávnený vo vzťahu s povinnými vystupoval ako dodávateľ. Už len zo samotného označenia rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn.: 10T/1/2018 je zrejmé, že oprávnený si v nespočetných ďalších prípadoch od iných osôb uplatňoval svoje peňažné pohľadávky, pričom je dôvodné predpokladať, že tak vo viacerých prípadoch robil práve na podklade zmlúv o pôžičke. Skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov vystupoval pri plnení zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Z predloženej zmluvy o pôžičke je súčasne zrejmé, že táto obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré nemohli byť preskúmané v konaní pred súdom, a to predovšetkým zakotvenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku, ktorou úrok z omeškania vo výške 7% mesačne z dlžnej sumy bezpochyby je. Úrok z omeškania v takejto výške, ktorý v súčasnosti predstavuje gro vymáhanej pohľadávky nemožno vyhodnotiť inak, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a súčasne za nárok, ktorý sa prieči dobrým mravom. Exekučný súd na tomto mieste poznamenáva, že nemožno súhlasiť s tvrdením povinného v 2. rade, že skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov oprávnený vystupoval pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Súd nemôže v danej veci vyvodiť postavenie veriteľa ako dodávateľa len zo skutočnosti, že možno predpokladať, že vo viacerých zmluvných vzťahoch, pravdepodobne založených zmluvami o pôžičke vystupoval v postavení veriteľa. Každú jednu zmluvu je nutné preskúmať samostatne v medziach konkrétneho prípadu, pričom súd pri posudzovaní či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľskú zmluvu vychádza z charakteru zmluvných strán. Súd preskúmal Zmluvu o pôžičke uzatvorenú medzi oprávneným ako veriteľom a povinnými ako dlžníkmi dňa 19.01.2007, ktorá je založená v spise vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/241/2007 a bola prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu. Zmluvné strany, či na strane veriteľa alebo dlžníkov sú v zmluve označené menom, priezviskom a rodným číslom, resp. dátumom narodenia. Je teda nepochybné, že predmetná zmluva o pôžičke je uzatvorená medzi fyzickými osobami a takúto zmluvu nemožno pokladať za spotrebiteľskú. S prihliadnutím na uvedené súd pokladá za irelevantnú argumentáciu povinného v 2.

rade o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej zmluve o pôžičke, nakoľko súdnej kontrole neprimeranosti zmluvných podmienok v zmysle článku 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podliehajú len spotrebiteľské zmluvy.

25. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

29. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

30. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

32. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie ani o trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.